

Lectures recomanades

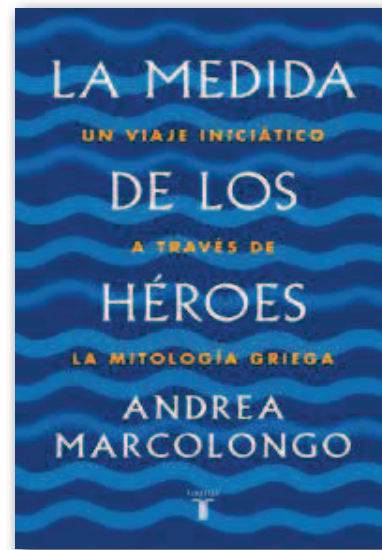
LA MEDIDA DE LOS HÉROES

Andrea Marcolongo

En el seu primer llibre, *La lengua de los Dioses* (Taurus), la jove **Andrea Marcolongo**, llicenciada en Lletres Clàssiques, ens va descobrir els plaers de ser coneixedors de les llengües clàssiques avui, valuosos dipòsits de memòria. En un moment on les paraules cada cop menys recullen els significat de les coses, Marcolongo va fer com els bons arqueòlegs per recuperar el sentit original de les paraules que no són més que un reflex de com pensem. Una valuosa lliçó de filosofia pràctica en un moment on la presència dels clàssics en tots els àmbits de la vida està en clar retrocés malgrat la seva vigència i utilitat.

Amb *La medida de los héroes* l'autora italiana convida de nou als lectors a explorar el pensament grec, una de les bases de la nostra civilització. En aquest cas la proposta gira entorn al mite homèric, educador dels grecs, del viatge, del canvi, la transformació, el creixement. També el tornar a casa. Es tracta d'una proposta literària difícil de definir, un text molt personal d'amor a la cultura, als llibres, al mar. En cada capítol, Marcolongo té l'habilitat de parlar de coses antigues en un to fresc, didàctic, pur. A cada parada es desconstrueix una paraula, els seus orígens, el seu significat, la seva utilitat. Literatura, història, cultura i filosofia van elaborant el personal mosaic sobre la mesura de lo heroic. **Honoré de Balzac**, recorda l'autora, va dir: "*He realizado viajes maravillosos abordo de una sola palabra.*"

Avui, la paraula heroïa està en desús, descolorida, i únicament la fem servir per parlar del campió d'alguna competició, als protagonistes dels grans canvis tecnològics i empresarials o els personatges que tenen l'habilitat de promocionar-se en la televisió. Tanmateix l'heroisme està en les petites coses del dia a dia. Un potencial heroic que Marcolongo ens proposa descobrir. La guspira d'aquest descobriment és l'amor. L'autora ens anima a sortir al mar –ho fem cada dia–, desplegar les nostres veles i enfrontar-nos als vents i tempestes de la mar per després tornar de nou a terra ferma mantenint la nostra naturalesa, però havent superat els nostres límits.

Les aventures no només estan en el viatge geogràfic, sinó també les persones. No tots els vaixells tenen que navegar per el mar; per Marcolongo el seu iot és l'escriptura. Trobar el valor necessari per creuar el nostre mar particular, com els Argonautes, com la mateixa Marcolongo que en el llibre comparteix part important del seu testimoni vital, és la proposta del llibre: que nosaltres també siguem capaços de creuar el llindar que fa avançar i completa la naturalesa del home.

El llibre de Marcolongo és, per tant, una invitació a prendre riscos, part inherent a la vida. De fet, sense arriscar, podem dir que no hi ha vida, només hi ha mera existència. Límit, en llatí, significa "travessia" "sender", en molts casos camí poc transitat i per això també ha derivat avui en la idea de frontera; del que hi ha més enllà. Límit és una paraula que agrupa tot allò que no ens considerem capaços de fer, molts cops per por o per conformar-nos en anar per la còmode autopista de lo convencional i banal. L'autora ens recomana arriscar i descobrir que no és altre cosa que descobrir-nos. De nou, amb l'espeleologia de les paraules, descobrim com "llegir" deriva també del llatí, "*lego*" (escollir, en català): llegir vol dir escollir-nos, descobrir-nos, una ambiciosa i heroica empresa que requereix de ser valents, i fer el nostre camí.

El llibre és un deliciós pont entre el nostre món i el dels clàssics que amb l'excusa del mite dels argonautes i els viatges heroics, reflexiona sobre la necessitat d'assumir responsabilitats, de la dificultat de sortir de la zona de confort, de marxar, de creuar límits, de créixer on Ítaca ja no és cap punt de la geografia sinó simplement portar una vida adulta, responsable, lliure, plena.